

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

CCVIII. Martinus V. Anno Christi 1417. Sigismundi Regis 7. Emmanuelis II.
34.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65477)

CCVIII.

MARTINUS V.

ANNO CHRISTI 1417.

SIGISMUNDI REGIS 7. EMMA-
NUELIS II. 34.

MARTINUS V. *Odo de Columna*
 antea dictus, magnâ Christiani
 Orbis lætitiâ anno 1417. III Idus
 Novembr. *Sessione 41.* Concilii Con-
 stantiensis Pontifex electus est à Car-
 dinalibus unâ omnibus, qui Joanni
 XXIII. Gregorio XII. ac Benedicto
 XIII. studebant, numero tribus &
 viginti, aliisque viris spectatissimis
 triginta, qui juxta decretum *Sessione*
 40. precedente sancitum admissi fue-
 rant in Conclave, daturi operam
 Pontifici legendo. (1) Hic, absolu-
 to Concilio Constantiensi, hanc pri-
 mam fecit curam suam, ut erroribus
 Vicleffi, Joannis Hussi, & Hie-
 ronymi Pragensis extinctionem affer-
 ret. Nec interim ea neglexit, quæ
 pertinent ad munus Principis supre-
 mi. Namque pervicit, ut Braeccius
 Dux Perusinus occupatas Ecclesiæ Ur-

Rayn. an.

1417.

§. 2.

Spond.

§. 7.

Rayn. an.

1418.

§. 3

Spond.

§. 8.

Rayn. an.

1420. §. 9.

Spond.

§. 9.

Hh h 2

bes

- bes restitueret : & Bononienſes, qui auctore Antonio Bentivolo jugum excuſſerant, coëgit redire ſub juſ. Romam redux *Jubilæum* ex lege Urbani VI. an. 1423. celebravit haud magnâ tamen populorum frequentiâ, propterea quòd Italia, Gallia, atque Germania bello arderent. Idem vetuit, Cardinales Regum, ac Principum eſſe patronos. Idemque ex decreto Concilii Conſtantiensis edito *ſeſſione* 44. Ticini inchoavit Concilium generale, quod deinde translatum Senas juſtis de cauſis poſtea dimiſit, alio indicto Baſileam celebrando poſt annos ſeptem. Anno itaque 1431. legavit Julium Cardinalem Caſarinum, qui Concilio præſeſſet. Aſt intervenit cœptis mors. Obiit enim X. Kal. Martii, cùm annos tredecim, meſes tres & dies decem Summo Sacerdotio præſuiſſet. (2)

ANNOTATIONES.

(1) Eo decreto, ut eſt apud Labbeum tom. 12. Conc. pag. 244. ſtatutum fuerat, ut hæc vice Cardinalibus adjungerentur ſex Prælati, vel aliæ honorabilioreſ perſonæ Eccleſiaſtica in ſacris Ordinibus conſtituta, de qualibet natione in eadem ſynodo

do pro tunc existentes, quos, seu quas quælibet ipsarum nationum pro se ad hoc infra decem dies elegisset, utque nemo haberetur pro vero ac legitimo Pontifice, nisi quem duæ tum Cardinalium, tum delegatorum partes cooptassent.

(2) Auctor Gallus apud Dominicum Berninum in Historia hæresum omnium tom. 4. Sæc. XV. cap. 5. pag. 70. Bullam Cænæ tempore Martini V. cœpisse anno 1420. quando in Constantiensi Synodo Bohemorum hæreses proscriptæ fuere, docuit olim Dominicus à Soto (non tamen Cardinalis Toletus, ut falsò ei imponunt aliqui) hoc unico fretus fundamento, quòd Angelicus, aliique prisci Scriptores altum de ea re silentium servaverint. Cæterùm non Martino tantum, sed & Clemente V antiquiorem ipsam esse, eruditorum est constans opinio: idque ex eo potissimum evincunt, quòd ipse Clemens V. in Clem. I. De Judiciis palam fateatur, quibusdam solemnibus anni diebus (die Jovis Hebdomadæ Sanctæ, Ascensionis Domini, & Dedicacionis Basilicarum Petri & Pauli) Romanos Pontifices generales quosdam processus facere consuevisse: ubi observetur Glossa, quæ huic opinioni favet. Viguisse autem hanc Bullam ante Urbanum III. & Clementem IV. & V. ea non

contemnenda conjectura est, quod Osiensis D. Thomæ contemporaneus, imò & antiquior (floruit enim circa annum 1254) expressè hujus processûs meminit in tit. de Crim. falsi l. 5. §. Qualiter committatur vers. Porro.

Non tamen tot, quot nunc habet, continebat Canones, sed datis occasionibus à Martino V. Paulo II. Sixto IV. in Extrav. Et si Dominici gregis, Leone X. Paulo III. Julio III. Paulo IV. Pio V. Gregorio XIII. & aliis variè adjunctiones factæ sunt. Multos casus contentos in processu Bullæ Cœnæ notatos fuisse censuris jure antiquiore ipsis Clementinis, nemo, quamvis leviter Canonum notitia pollens, est qui ignoret; cum tam multi habeantur Canones De percussoribus Clericorum, de molestantibus Romipetas, de hæreticis, de deferentibus ad hostes prohibita, de imponentibus pedagia &c. in Decreto & Extra.

Quod usum hos casus solemniter prohibendi, si de annuali quærat, verosimile puto non esse morem Martino V. antiquiorem; si de illo, qui ter in anno fiebat, incertissimum est initium, sed indubitanter Urbano IV. antiquius, id est ante annum

1260. est studiosorum commune placitum
Vide Spondanum ad an. 1420. § 6.

Raynaldus ad an. 1431. § 2. *Fædissimæ infamæ labem inferunt Martino hæretici, ducti auctoritate Angeli Clavassii in Summa, dum ajunt, Martinum legem de Conjugiis solvissè in primo gradu, ut quidam cum sorore connubium iniret. Verùm hæc ab adulteratore litterarum Apostolicarum conficta, certum est.*

Alio modo Nat. Alexander in Hist. Eccl. Sæc. XV. & XVI. cap. 1. art. 3. *Martinus dispensavit duntaxat cum homine, qui fœminam duxerat, cujus sororem constupraverat. Cujus affinitatis impedimentum solvere posse Summum Pontificem, cum nec Juris Naturalis sit, nec divini, omnes Theologi & Canonici Juris interpretes docent. Quanquam S. Antoninus 3. part. Sum. tit. 1. cap. 11. testetur eadere variè tunc à Doctoribus fuisse disceptatum: ideòque dispensasse Martinum V. quòd fornicatio esset occulta, & vir ille Monasticæ professioni aut longinquæ peregrinationi impar esset, & gravia ex divor- tio scandala secuta fuissent.*